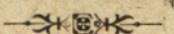

ОБРАЩЕНИЕ КЪМЪ БОГА.

Слѣдъ единъ труденъ день преминатъ по-
срѣдъ шумны-тѣ сцены на единъ публиченъ
праздникъ въ Іерусалимъ, Спаситель-тѣ нашъ
ся оттегли привечерь за молитвѫ и почивкѫ.
Отъ повѣствованіе-то, заключавамы че е бы-
ло близо до или слѣдъ полунощь, когато ся
явилъ прѣдъ него единъ высокостоящъ Іудей-
ски начаlichkeitъ, който поискалъ да ся раз-
говори съ него. Тойзи посѣтителъ ся бѣше
убѣдилъ отъ чудеса-та и публичны-тѣ ученія
на Христа, че той не бѣше обыкновенна
личность, — че трѣбва да е, поне, пророкъ
проводенъ отъ Бога. Той усѣщаъ съ
много други благочестивы Іудеи, съвршеннѣ-
тѣ недостаточность на формы-тѣ и животъ-
тѣ на Іудейскѣ-тѣ вѣрѣ. Заради това той
дойде при тойзи новъ учитель за да пріеме
наставленіе-то отъ което усѣщаше че ся нуж-
дае. Една естественна страхливость, и явно
исказано-то прѣзрѣніе на повечето отъ
Іудейски-тѣ началицы къмъ Іисуса, лесно